

Lezsák Sándor

Azonnali versek órája

(1)

A részletes vita közben
elföldelt versek
dúdolnak bennem.

Az elsőt súgja
Szécsi Margitka:
Költő a Holdban
„fegyver roppanása”.

Másodikat súgja
Hervay Gizella:
„pogány vérrel festett”
lánya, szivárványa.

Harmadikat súgja
csángó Szályka Rózsa:
bennem zengő titka
„ugyan villámlása”.

(2)

A részletes vita közben
elföldelt versek
dúdolnak bennem.

Dúdolnak bennem
kertünkbe sátrat,
pad alá gyűröm
a balladákat.

Pad alá gyűröm,
hogy viruljon végül,
mikor a sok lélek
összebékül

Akkor lesz igaz,
amit most mondunk:
kevesen voltunk,
de sokan maradtunk.

Pilinszky

A hosszú éjszakában,
frissen vasalt ingben
Pilinszky azt álmodta,
hogy nem tud elaludni.

Júniusi hold világolt,
én éppen a Tisza töltésén
jöttem hazafelé,
amikor megállított.

- Sören Kirkegaard urat
keresem. Személyesen.
Nem látta errefelé? -
és nézett a hátam mögé.

Ahogy a karomat fölemeltem,
az árnyékom velem
mozdult, mert csak
magammal vagyok azonos.

- Arrafelé lesz - mutattam -,
túl a gátórházon.
Télire gyűjt tűzrevalót
és a teához hársfavirágot. -

Biccent, majd ment tovább,
én pedig harmadszorra is
leírtam ezt a találkozást
a hosszú éjszakában.